

Υπόθεση C-484/07

Fatma Pehlivan

κατά

Staatssecretaris van Justitie

(αίτηση του Rechtbank's-Gravenhage
για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως)

«Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Οικογενειακή επανένωση — Άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως — Τέκνο Τούρκου εργαζομένου που συγκατοίκησε μαζί του για περισσότερα από τρία έτη, αλλά σύναψε γάμο πριν την παρέλευση της τριετίας που προβλέπεται στην εν λόγω διάταξη — Εθνικό δίκαιο που προβλέπει ότι για τον λόγο αυτό παύει να ισχύει η άδεια διαμονής του ενδιαφερομένου»

Προτάσεις της γενικής εισαγγελέα E. Sharpston της 8ης Ιουλίου 2010 I - 5205

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 16ης Ιουνίου 2011 I - 5228

Περίληψη της αποφάσεως

Διεθνείς συμφωνίες — Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Συμβούλιο συνδέσεως που συστάθηκε με τη Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Απόφαση σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των εργαζομένων — Οικογενειακή επανένωση

(Απόφαση 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας, άρθρο 7, εδ. 1, πρώτη περίπτωση)

Το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, πρώτη περίπτωση, της αποφάσεως 1/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας έχει την έννοια ότι:

- η διάταξη αυτή αποκλείει ρύθμιση κράτους μέλους κατά την οποία το μέλος οικογένειας Τούρκου εργαζομένου, ενταγμένου στη νόμιμη αγορά εργασίας του κράτους αυτού, το οποίο έχει λάβει νομίμως άδεια προς επανένωση με αυτόν χάνει τα δικαιώματα που βασίζονται στην οικογενειακή επανένωση βάσει της διατάξεως αυτής απλώς και μόνο επειδή, έχοντας ενηλικιωθεί, συνάπτει γάμο, ενώ εξακολουθεί να συγκατοικεί με τον εργαζόμενο κατά τα τρία πρώτα έτη της διαμονής του στο κράτος μέλος υποδοχής·
- πρόσωπο τουρκικής υπηκοότητας, όπως η προσφεύγουσα της κύριας δίκης, εμπίπτει στην εν λόγω διάταξη και μπορεί βασίμως να επικαλεσθεί δικαίωμα διαμονής στο κράτος μέλος υποδοχής βάσει της διατάξεως αυτής, παρά το γεγονός ότι σύνναψε γάμο πριν από την παρέλευση της τριετίας που προβλέπεται στο εν λόγω πρώτο εδάφιο της πρώτης περιπτώσεως, εφόσον, καθ' όλη την περίοδο αυτή, έζησε πράγματι υπό την ίδια στέγη με τον Τούρκο διακινούμενο εργαζόμενο χάριν του οποίου του δόθηκε άδεια εισόδου στο κράτος μέλος αυτό με σκοπό την οικογενειακή επανένωση.

Συγκεκριμένα, τόσο από την υπεροχή του δικαίου της Ένωσης όσο και από το άμεσο αποτέλεσμα μιας διατάξεως, όπως το άρθρο 7, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως 1/80, προκύπτει ότι τα κράτη μέλη δεν μπορούν να τροποποιούν μονομερώς το περιεχόμενο του συστήματος βαθμιαίας εντάξεως των Τούρκων υπηκόων στην αγορά εργασίας του κράτους μέλους υποδοχής και δεν έχουν τη δυνατότητα να θεσπίζουν μέτρα που μπορούν να δυσχεράνουν το νομικό καθεστώς που αναγνωρίζεται ρητώς από το δίκαιο που διέπει τη σύνδεση ΕΟΚ-Τουρκίας υπέρ των υπηκόων αυτών. Έτσι, μέλος της οικογένειας Τούρκου εργαζομένου που πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 7, πρώτο εδάφιο, μπορεί να απολέσει τα δικαιώματα που του παρέχονται βάσει της διατάξεως αυτής σε δύο μόνο περιπτώσεις, δηλαδή είτε όταν η παρουσία του Τούρκου μετανάστη στο έδαφος του κράτους μέλους υποδοχής συνιστά, λόγω της ατομικής συμπεριφοράς του, πραγματικό και σοβαρό κίνδυνο για τη δημόσια τάξη, τη δημόσια ασφάλεια ή τη δημόσια υγεία, κατά την έννοια του άρθρου 14, παράγραφος 1, της αποφάσεως αυτής, είτε όταν ο ενδιαφερόμενος έχει εγκαταλείψει το έδαφος του κράτους αυτού για σημαντικό χρονικό διάστημα χωρίς να συντρέχουν θεμιτοί λόγοι.

(βλ. σκέψεις 56, 62, 66 και διατακτ.)